

Stripkaart

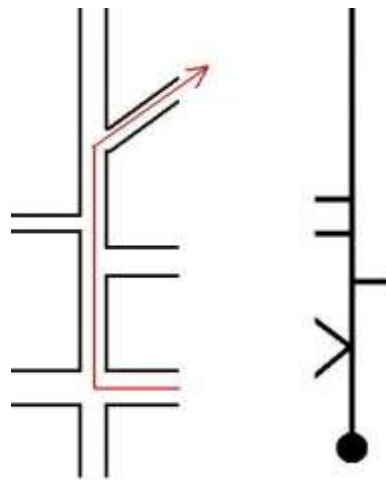
Een **stripkaart** (ofwel een kaart die "gestript" is van overbodige informatie), ook wel ten onrechte **strippenkaart** genoemd, kun je zien als een looplijn die recht getrokken is, waarbij de zijpaden die je **niet** neemt, links of rechts van de looplijn staan aangeduid. De hiker loopt langs een rechte lijn, van onder naar boven, waar de zijwegen met korte streepjes op zijn aangegeven.

Men zegt dat de stripkaart ontstaan is in New York, door taxichauffeurs die op deze manier hun route optekenden. Ook in de Tweede Wereldoorlog zou de stripkaart gebruikt zijn, en wel door de geallieerden die achter de Duitse linies gedropt werden. Zo'n verzetsstrijder kreeg een stripkaart als uitleg hoe hij van het droppunt naar zijn contactpersoon moest komen. Wanneer hij werd gepakt door de Duitser, hadden ze niks aan de kaart, want ze wisten niet waar het begonnen of gebleven was.

Voorbeeld

Hieronder is een voorbeeld gegeven van hoe zo'n stripkaartroute eruit zou kunnen zien. De hiker begint met zijn stripkaart op de stip, en in werkelijkheid gaat hij het rode lijntje volgen van onder naar boven. Hij komt eerst bij een kruispunt. Daar moet hij twee wegen aan zijn linkerkant laten liggen. Op een kruispunt betekent dit dus dat hij rechtsaf moet slaan. Daarna moet hij eerst een weg rechts laten liggen, en daarna twee wegen links. Bij die tweede weg links betekent dat dat hij zélf rechtsaf moet slaan.

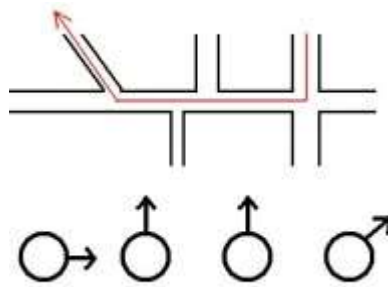

Bolletje-pijltje

Bolletje-pijltje is een vrij eenvoudige techniek om een route aan te geven, en heeft wel wat weg van een kruispuntenroute. Het bolletje (dikke punt) staat voor het kruispunt. Het pijltje geeft aan welk pad van de splitsing gevolgd moet worden. Soms geeft men de niet te volgen paden aan met een stomp lijntje (zonder pijlpunt). Dat is vooral handig bij veelsplitsingen, of gewoon om de zoveel tijd zodat de hikers uit kunnen vinden of/waar ze fout gelopen zijn.

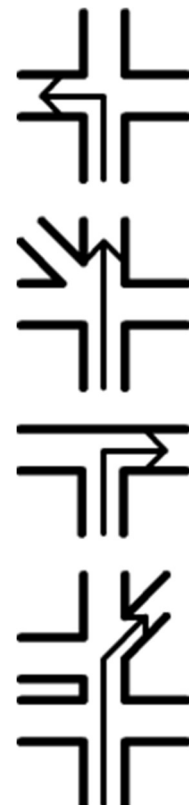
Hieronder is een voorbeeld gegeven van hoe zo'n bolletje-pijltjeroute eruit zou kunnen zien. De hiker leest voor de bolletje-pijltjeroute altijd van links naar rechts. In werkelijkheid gaat hij de rode pijl

volgen op de tekening erboven. Hij komt eerst bij een kruispunt. Volgens het eerste bolletje moet hij daar naar rechts. Vervolgens moet hij bij de eerste afslag rechtdoor, bij de tweede afslag rechtdoor, en bij de derde afslag schuin naar rechts.

Kruispuntenroute

De **kruispuntenroute** is een routetechniek waarbij ieder kruispunt is getekend en er middels een pijl wordt aangegeven welke afslag genomen moet worden, de gebruiker staat altijd van onder het getekende kruispunt aan en dient de pijl te volgen.

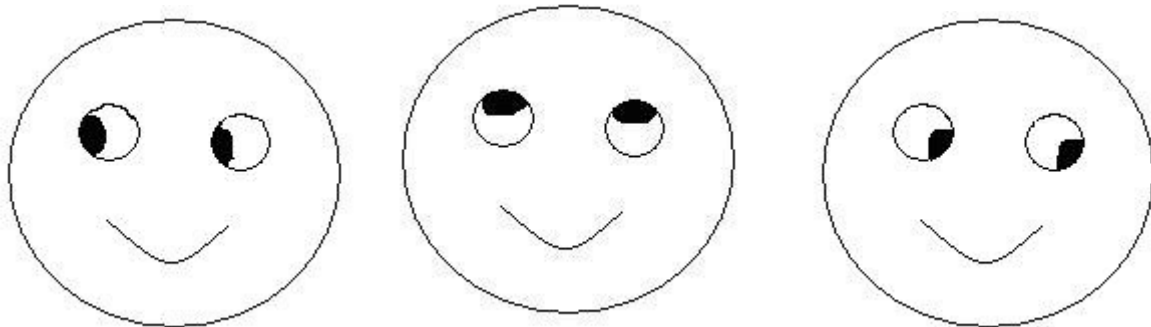

De Smiley-route

Bij de smiley-route volg je de ogen van een smiley.

Kijkt deze naar rechts (/ links), dan ga je naar rechts (/ links). Kijkt hij rechtdoor, dan ga je rechtdoor.

Let op: je kijkt steeds vanuit het standpunt van de smiley!

Kompas

Een **kompas** is een instrument waarmee je tijdens een speurtocht of hike de richting ten opzichte van het noorden kunt bepalen. Het belangrijkste onderdeel van het kompas is de vrij draaiende magnetische naald die zich richt naar de noord-zuid lijnen van het magnetisch veld van de Aarde. Eén kant van die naald wijst altijd naar het magnetische noorden. Vaak is die kant van de naald rood gemaakt! Verder heeft ieder kompas een schaalverdeling waarop de vier windstreken staan aangegeven, dit wordt de kompasroos genoemd. Bij de meeste kompassen wordt gebruik gemaakt van booggraden als schaalverdeling.

Omdat het magnetische noorden in Nederland bijna gelijk is aan het geografische noorden kun je hier heel gemakkelijk met een kompas je richting bepalen.

Nog iets waar je rekening mee moet houden is dat een kompas dus met magnetisme werkt. Dat betekent dat als je met een kompas te dicht in de buurt van metaal of een andere magnetische bron

komt het kompas af gaat kijken. Als je dan bezig bent met het bepalen van je richting zou je wel eens op een heel andere plaats uit kunnen komen als eigenlijk de bedoeling was. Houd het kompas dus niet te dicht bij bv. een horloge of de gesp van een broeksriem. Bewaar een kompas ook niet in de nabijheid van sterke magneten.

Kompashandgrepen

De basistechnieken voor onderweg

Handgreep 1: Een op de kaart uitgezette richting overnemen op het kompas

Leg de kaart voor je neer. Je wilt van de ene plek op de kaart: punt A, naar de andere: punt B. Je wilt weten welke koers je moet aanhouden om daar te komen. Je doet dat met behulp van het kompas op de kaart.

Leg het kompas langs de denkbeeldige lijn tussen de twee punten. Als ze erg ver uit elkaar liggen en je een kopie van de kaart gebruikt kun je een dunne potloodlijn trekken.

Het kompas ligt nu op de kaart, zodat bij een vizierkompas de viziergroef met het afleespunt, of bij een kaartkompas de pijl op het kompashuis naar punt B wijst. Dit is altijd de kant van het kompas tegenover het deel, waar het koordje aan vast zit.

Draai vervolgens de kompasring zo dat de noord-zuid lijnen op de kompasring in dezelfde richting wijzen als de noord-zuid lijnen op de kaart. Het noorden van de kompasroos wijst dan naar het kaartnoorden.

Bij het afleespunt (het pijltje binnen in de ring) lees je nu de richting van A naar B af. Het kompas is klaar om in het terrein gebruikt te worden.

Het valt je misschien op dat bij deze handgreep dus niets doet met de naald van het kompas. Dat komt pas hierna als je met deze koers wil gaan lopen.

Als je goed kijkt naar het tweede plaatje rechts zie je dat we de kompasring nog een klein beetje tegen de klok in moeten draaien om de lijn op het kompas parallel te krijgen met die op de kaart.

Handgreep 2: Een op het kompas ingestelde richting uitzetten in het terrein

Deze greep gebruik je als je gaat lopen op een koers die je net via handgreep 1 hebt gekregen of die door je leiding in een hike is verwerkt. Stel je moet van je leiding naar 210°. Je stelt de opgegeven richting in op het kompas. Hou er daarmee rekening dat op de ring van een kompas vaak de laatste nul weg wordt gelaten om ruimte te sparen. 210° is in dat geval bij de 21. Aangezien je weet dat er in totaal 360° zijn maak je vast geen vergissingen.

Daarna hang je het koordje van het kompas om je nek. Het kompas hou je met gestrekte arm recht voor je uit, zodat het koordje strak komt te staan. Je blijft nu op dezelfde plek staan, maar draait om je as. Je blijft het kompas strak voor je houden tot de noordkant van de kompasnaald precies naar het noorden van de kompasroos wijst (de 0° op de roos). Bij kompassen waar twee lichtgevende streepjes bij het noorden van de kompasroos staan, staat de naald dan precies tussen die twee streepjes. Dit heet het laten inspelen van de kompasnaald.

Bij kompassen met een spiegel kun je in die (uitgeklapte) spiegel het inspelen van de naald volgen, terwijl je het kompas horizontaal voor je uit blijft houden. Bij kompassen zonder spiegel zul je van tijd tot tijd even op het kompas moeten kijken om te zien of de naald al ingespeeld is. Je kunt ook iemand anders dat laten doen, terwijl jij zelf het kompas horizontaal voor je uit blijft houden. Let er bij het inspelen op dat je het kompas goed horizontaal blijft houden. Als je dat niet doet kan de naald stil komen te staan en kun je vergissingen maken. Let ook goed op grote metalen voorwerpen of magneten in de buurt die je kompasnaald van slag kunnen brengen. Vergeet daarbij ook vooral niet de hoogspanningskabels die misschien hoog boven je hoofd hangen.

Als de naald ingespeeld is, wil dat zeggen dat het vizier of de pijl op het kompas precies in de richting wijst die ingesteld staat bij het afleespunt. Door het vizier of langs de pijl zie je in de verte het gezochte punt liggen.

Wanneer je het punt niet meteen kunt zien, bijvoorbeeld omdat het ver weg ligt of omdat je midden in een bos zit, neem je een duidelijk herkenbaar punt in dezelfde richting in je op en gaat daar naartoe. Door dit steeds opnieuw te doen kom je vanzelf bij het punt uit. Je loopt dan volledig op kompas. Zijn er niet van zulke herkenbare punten te vinden, stuur dan iemand vooruit die op jouw aanwijzingen precies in de goede richting gaat staan. Hij of zij doet dan dienst als herkenningspunt. Je moet bij dit alles wel de afstand tot het gezochte punt weten. Je weet dat door passen te tellen; een pas is ongeveer 3/4 meter, 100 meter is ongeveer 130 passen. Wanneer je ongeveer bij punt B moet zijn, ga je dus goed om je heen kijken.

Bron:

http://nl.scoutwiki.org/Routetechnieken_aanleren

<http://www.scoutquest.com/nl/scout/tech/hike/route.shtml>